

Od Benecka vede cesta

1.

Od Be-nec - ka ve - de ces - ta, Ba-tou-ka se jme-nu-
po ní krá - čí pan-na hez - ká

4. || 2.

je, Ža-lý-mu si stě-žu - je, po ní cho - dí

8.

pan-na hez - ká, Ža-lý-mu si stě-žu - je.

2. Nedostala od mládenců dosud ani kytičku,
| : ani žánnej z odvedenců neukrad jí hubičku, : |
3. Lásku v prsou srdce budí, touha nedá pokoje,
| : přitisknout se k něčí hrudi, jaképak to asi je? : |
4. Jarním vánkem od Žalýho tu odpověď ozve se:
| : „To všechno ti osud jednou do náruče přinese.“ : |